

První den na střední škole byla Naďa poněkud nervózní a stále si říkala: „Bude mě to tu bavit? Jak budu vycházet s novými spolužáky? Jací budou učitelé?“ Předem si už alespoň zjistila, jak se do školy dostat, jaký autobus bude muset ráno stihnout, aby přišla včas, a věděla, kde je její třída. Před prázdninami, když ještě byla na základní škole, se totiž přišla s tatínkem do nové školy podívat, když se pořádal den otevřených dveří.

Když vcházela do třídy, nebylo jí zrovna nejlépe: zdálo se jí, že je jediná, kdo nikoho z ostatních studentů nezná. Trochu se jí ulevilo, když vešel učitel a začal jim diktovat rozvrh, říkat jim podrobnosti o tom, čemu se budou učit, jaké předměty budou mít ... Znovu však znervózněla, když nastala polední přestávka a ona si uvědomila, že bude muset jít sama do školní jídelny. Pomyšlení na to, jak tam bude sedět v ohromné místnosti plné neznámých lidí, ji děsilo. Proto vyšla ze školy ven a strávila polední přestávku tím, že se procházela okolními ulicemi.

Mohla Naďa předem udělat něco pro to, aby se první den v nové škole necítila osamělá, ztracená?

Mohla během samotného prvního dne v nové škole udělat něco pro to, aby se cítila lépe, uvolněněji?

Poznámky:

Filip absolvoval přijímací zkoušky na gymnáziu, je přesvědčen, že se mu povedly, těší se na studium. Po gymnáziu má v plánu jít na vysokou školu. O žádné jiné možnosti neuvažoval. Když však dostane výsledky, je šokován: nebyl přijat. Neví, co dělat: měl by sice šanci dostat se na průmyslovku, vyučit se, nebo jít pracovat, nemá však nejmenší představu, jaký obor by mu vyhovoval, jakou práci by chtěl dělat. Je naprosto bezradný, přičemž se musí během několika dní rozhodnout.

Co mohl Filip udělat pro to, aby se do takové situace nedostal?

Co by měl udělat teď, aby svou situaci vyřešil?

Jakou možnost by podle vás měl zvolit? Proč?

Poznámky:

